

כל מה שאדם עושה בעולם, הן לטוב והן לרע. וכן הוא אומר, (ירמיה כט) אם יסתתר איש בפסתרים ואני לא אראנו נאם ח'.

אמר לו רבי יהודה, הכל כף הוא וدائית, אבל הרי כתוב (איוב) ונען אל עצמו ואל בשרו. וכחוב ותסיגני בו לבלו צהן. להראות שהרי רשות נמסרה לציד האחර לקטרוג והרשויות נמרחו על דברים של העולם ולמי שלא החטרו ילהפסר בידו, וכל החריכים הללו טמוניים לפני הקדוש ברוך הוא, ואני כדי לא לcliffe אחוריים, משווים שאלות הנוגות לקדוש ברוך הוא, ואין בני אדם ראשאים לדקוק אחוריים, פרט לאוותם צדיקי אמת שיודעים את סודות ההוראה והולכים בדרך של החקמה לדעתם דבריהם נסתתרים של התורה.

רבי אלעזר פמח, (שם א) וכי היום ויבאו בני האלים להתייצב על הארץ ויבוא גם השטן בתוכם. וכי היום זה ראש השנה שהקדוש ברוך הוא עומד לדון את העולם, כמו זה, וכי היום ויבא שמה. ואוטו יום היה יום טוב של ראש השנה.

ויבאו בני האלים - אלו מטענים גדולים שלוחחים בעולם, להשיגיהם במעשי בני האדם. להתייצב על הארץ - כמו שנאמר (מלכים א, כב) וכל צבאות השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו. אבל להתייצב על הארץ, בפסוק זה מצאנו אהבת הקדוש ברוך הוא על ישראל, משווים שהשליחים הללו, שטמניהם להשיגיהם על מעשי בני האדם, הולכים ומשוטטים ו לוקחים את כל אותן המעשיות, וביום שבא הדין לעמד לדון העולם, נעשים קטגורים לעמד על בני אדם. ובארה, מפל העמים שבעולם לא

בריך הוא, כל מה דבר נש עביד בעולם, הן טב הן ביש. וכן הוא אומר, (ירמיה כט) אם יסתתר איש בפסתרים ואני לא אראנו נאם יי'.

אמר ליה רבי יהודה, פלא ה כי הוא וدائית. אבל היא כתיב, (איוב ב) וגע אל עצמו ואל בשרו. וכחיב, (איוב ב) ותסיתני בו לבלו צהן. לאחזהה דקה רשו את מסר לסתרא אחריא לקטרוג, (רשו אהבך) על מלין דעתם, (לפאו דלא אצטיך) ולא תמסרא בידו. ובכל אלין ארחין טמירין קמי קדשא בריך הוא, ולית אתה כדי למקה אבתריהו, בגין דאיונן גמוסין דקדשא בריך הוא, בגין נשא לאו איונון רשותן לדקוק אבתריהו, בר איונן זכאי קשות דיקצעין רזי אויריה, ואזליין בארכא דחכמתא למנדע איונון מלין סתימים דאוריה.

רבי אלעזר פמח, (איוב א) וכי היום ויבאו בני האלים להתייצב על יי' ויבוא גם השטן בתוכם. וכי היום: דא ראש השנה, דקדשא בריך הוא קאים למידן עולם. בגונא דא, (מלכים ב, ד) וכי היום ויבא שמה. ההוא יומא יום טוב בראש השנה היה.

ויבאו בני האלים, אלין רברבין ממן שליחן בעולם, לאשכחא בעובדין דבגוי נשא. להתייצב על הארץ: כמה דעת אמר, (מלכים א, כט) וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו. אבל להתייצב על הארץ בהאי קרא אשכחנא רחימותא דקדשא בריך הוא עלייו דישראל. בגין, דגני שליחן, בגין ממן לאשכחא על עובדין דבגוי נשא, ואזליין ישאטיון ונטלין איונון עובדין בלהו, ובו יומא דקאי דינא למקם, למידן עולם, אהעבידיו קטיגורין למיקם עלייו דבגוי נשא. ותא חזי, מפל עמין דעתם לא